

Kanizsa József versei

ZALAI TÁJ

Viárg-arcú táj
Zalai völgyek
Zenélő orgonák
Százados orgonák
Szélkezével
Formált dombok:
Testvéreim
Vagytok s rokonok
Otthonom minden
Kis völgy-zugod
Anyanyelvemen beszél
Tiszta patakod

MÁRCIUS

A fák rügyében
Az élet most moccan.
Nyújtózkodik,
Álmodik a fa. Tavasz van.

Napsugár-fürdő
Fény-tengerében ázva
Márciusi széllel
Gyermekeit vigyázza.

Kipattan,
S levél-hullám hömpölyög.
Virágszirom-hóban
A tavasz mennydörög.

MENNYIT KIBÍR A SZÍV

Mennyi fájdalom tépi
Marcangolja szívem
Tegnap még
Szerelem-dalom zúgta
Énekelte híven

Ereimben új sebektől
Árad folyik a vér
Fekete hajamban újabb
Haj szárad, hullik a dér

Késő ősztél havaz
S fagy ver ajtómba sátrat
Fájdalomtól tépett
Marcangolt szívemnek
Ének is árthat

Altass csend
Éjek habléány-fodra
Nyugtass meg
Tejúton vezess a Holdra

CSENDESÜL BENNEM

Csendesül bennem
Az ifjúság
Bölcsek kövét ujjak
Morzsolják...

Szememben szigor
Fénye gyengül
Szívem a régi,
Élek: e m b e r ü l ...

ADD A KEZED (Alexandrához)

Add a piciny kezed
Bejárom veled
Az eget
Onét nézünk le
Nagymama-Európára
Az ifjú délceg
Hegycsúcsú Himalájára
S megnézzük
A Kínai Nagyfalat

Nézd kis unokám
Kenguru ugrál
Ausztráliai lankán
S látod ott, Afrikában
A hósipkás Kilimadzsárót!?
Magyar zászló
Felénk integet
S ott a távolban
Dél-Amerikában élt
Pabló Neruda költő
S hogy fénylik Antarktisz?
Nézd a szép San Francisco-t
Az Isten ott földrengéssel büntet
S nézz északra, Grönlandra
A Jégvilág ridegen tükröz felénk
S mégis szép ez a világ
Szép ez a Föld
Szálljunk le
S itt éljünk boldogan
Ó, kis unokám!
Miénk e Föld: enyém, tiéd,
Az emberiségé
Védjük e Földet, míg lehet!!!